

GERGELY ÁGNES
Szomjazva ébred

Mint az énekes, akit kiheréltek,
és hangja belesír az éjszakába,
úgy érzi, férfihangon szól az ének,
a mély szólamot keresi, hiába,

más hang jön ki a torkán, mint akarta,
mögötte zúgnak a baritonok,
a basszus felbúg, ahogy a hajókürt,
s kotta helyett az égből kő zuhog,

mint az énekes, ha felsír a hangja,
és bátorságát elnyeli a kor,
szomjazva ébred, nedves öklét rázza,
és sorsa ellen átkokat sorol,

Mozartot, Beethovent lármának hallja,
és egyszerre felordít, hogy elég –
ki ítéletet mond sorsért cserébe,
elemészti a lelkét a penész.

